

หลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด หมายถึง หลักทรัพย์มีราคาขายหรือราคาเสนอซื้อ หรือเสนอขายที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศจะถือว่าเป็นหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดตามความหมายนี้ หากว่าตลาดดังกล่าวมีลักษณะและขอบเขตเปรียบเทียบกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 การบัญชีสำหรับหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด)

การเปิดเผยข้อมูลหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดนั้น ควรมีการเปิดเผยภายใต้หัวข้อนโยบายบัญชี ควรเปิดเผยการตีราคาหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด ส่วนมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 กำหนดแนวทางการเปิดเผยข้อมูลไว้ดังนี้

1. สำหรับงบการเงินทุกรอบระยะเวลาบัญชี ให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ

1.1 ราคาทุนรวมและราคาตลาดรวมของหลักทรัพย์ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี โดยแยกระหว่างประเภทหมุนเวียนและไม่หมุนเวียน และให้ระบุว่าราคาใดเป็นราคาที่แสดงในงบการเงิน

1.2 จำนวนกำไรหรือขาดทุนสุทธิที่เกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชี ซึ่งนำไปรวมในการคำนวณกำไรสุทธิ

1.3 เกณฑ์ของราคาทุนที่ใช้ในการคำนวณกำไรหรือขาดทุนที่เกิดขึ้นแล้ว

1.4 จำนวนเปลี่ยนแปลงในบัญชีค่าเผื่อการลดราคาหลักทรัพย์ที่นำไปแสดงในส่วนของผู้ถือหุ้น และที่นำไปรวมคำนวณกำไรสุทธิ

2. เฉพาะงบการเงินปีปัจจุบันให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ

2.1 จำนวนกำไรขั้นต้นที่ยังไม่เกิดขึ้นรวมของหลักทรัพย์ประเภทหมุนเวียน

2.2 จำนวนกำไรขั้นต้นที่ยังไม่เกิดขึ้นรวมของหลักทรัพย์ประเภทไม่หมุนเวียน

2.3 จำนวนขาดทุนขั้นต้นที่ยังไม่เกิดขึ้นรวมของหลักทรัพย์ประเภทหมุนเวียน

2.4 จำนวนขาดทุนขั้นต้นที่ยังไม่เกิดขึ้นรวมของหลักทรัพย์ประเภทไม่หมุนเวียน

จากการศึกษาการเปิดเผยข้อมูลการบัญชีหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดสามารถสรุปผลได้ดังนี้

ตารางที่ 3-10 : การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด

(หน่วย : ร้อยละ)

รายการ	มี	ไม่มี	รวม
ข้อบัญญัติและจำนวนเงิน	100.0	-	100.0
วิธีประเมินราคา	100.0	-	100.0
การแบ่งประเภทหลักทรัพย์	50.0	50.0	100.0
เกณฑ์กำไรขาดทุนจากการขาย			
หลักทรัพย์	50.0	50.0	100.0

จากตารางที่ 3-10 พบว่ามีกิจการเพียง 3 รายที่มีการลงทุนเกี่ยวกับหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลจะเกี่ยวข้องกับวิธีการประเมินราคาหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดว่าอยู่ในราคาทุนหรือราคาทุนหรือราคาตลาดที่ต่ำกว่า แสดงผลเกี่ยวกับการแยกกลุ่มหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดออกเป็นประเภทหมุนเวียน และประเภทไม่หมุนเวียน แสดงการคำนวณกำไรขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด

การเปิดเผยข้อมูลของกิจการที่เกี่ยวข้องกัน

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 13 เรื่องการเปิดเผยข้อมูลของกิจการที่เกี่ยวข้องกัน เป็นมาตรฐานที่กำหนดแนวทางเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลของกิจการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนรายการค้าที่เกิดขึ้นระหว่างกิจการที่เสนองบการเงินกับกิจการที่เกี่ยวข้องกัน

กิจการที่เกี่ยวข้องกัน หมายถึง กิจการหนึ่งมีอำนาจในการควบคุมอีกกิจการหนึ่ง หรือมีอิทธิพลเหนืออีกกิจการหนึ่งเป็นสาระสำคัญในการตัดสินใจทางการเงินและการดำเนินงาน (มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 13 การเปิดเผยข้อมูลของกิจการที่เกี่ยวข้องกัน)

การเปิดเผยข้อมูลของกิจการที่เกี่ยวข้องกัน เพื่อช่วยให้ผู้อ่านงบการเงินเห็นภาพผลกระทบที่เกิดจากความสัมพันธ์ของกิจการที่เกี่ยวข้องกันที่มีต่อกิจการที่เสนอรายงาน ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลเน้นความมีสาระสำคัญ

จากการศึกษาการเปิดเผยข้อมูล เรื่องการเปิดเผยข้อมูลของกิจการที่เกี่ยวข้องกันพบว่า งบการเงินที่สุ่มตัวอย่างมีจำนวน 30 กิจการที่กล่าวถึงรายการดังกล่าว จากการศึกษาการเปิดเผยข้อมูลของกิจการที่เกี่ยวข้องกัน สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ตารางที่ 3-11 : การเปิดเผยข้อมูลของกิจการที่เกี่ยวข้องกัน (หน่วย : ร้อยละ)

รายการ	มี	ไม่มี	รวม
รายละเอียด	100.0	-	100.0
จำนวนเงิน	96.7	3.3	100.0
การเปิดเผยความสัมพันธ์	16.7	83.3	100.0

จากตารางที่ 3-11 มีกิจการเพียง 30 รายที่มีรายการเกี่ยวข้องกับกิจการที่เกี่ยวข้องกัน กิจการจะเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับบัญชีที่เกี่ยวข้องกัน พร้อมจำนวนเงิน แต่ไม่ระบุความสัมพันธ์ว่ามีความสัมพันธ์ในลักษณะใดมากนัก มีการระบุถึงความสัมพันธ์เพียงร้อยละ 16.7

สินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียน

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 สินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียน เป็นมาตรฐานการบัญชีที่ระบุการจัดประเภท และการแสดงสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนในงบการเงินเท่านั้น โดยไม่ครอบคลุมกิจการประเมินค่าของสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าว

สินทรัพย์หมุนเวียน หมายถึง เงินสดและสินทรัพย์ที่อาจขายหรือแปลงสภาพเป็นเงินสดหรือใช้บริโภคให้หมดไปภายในวัฏจักรการดำเนินงานตามปกติของธุรกิจ ส่วนหนี้สินหมุนเวียน หมายถึง พันธะผูกพันที่จะต้องชำระด้วยสินทรัพย์หมุนเวียนหรือโดยการก่อหนี้สินหมุนเวียนขึ้นใหม่ (มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 สินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียน)

การเปิดเผยข้อมูลสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนไม่ได้ระบุในมาตรฐานฉบับนี้ แต่กำหนดแนวทางการแสดงรายการในงบการเงินแทน ซึ่งการจัดเรียงลำดับรายการสินทรัพย์หมุนเวียนในงบดุล มักเรียงตามลำดับของความคล่องตัวที่จะเปลี่ยนเป็นเงินสด และมักแสดงในราคาที่จะได้รับเป็นเงินสดโดยประมาณ ส่วนหนี้สินหมุนเวียนจะเรียงตามลำดับกำหนดการชำระหนี้

จากผลการศึกษาการแสดงผลการในงบการเงินของสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนพบว่า การแสดงผลการเป็นไปอย่างถูกต้องตามแนวทางของมาตรฐานฉบับนี้

การบัญชีเกี่ยวกับการเงินลงทุน

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 การบัญชีเกี่ยวกับเงินลงทุนเป็นมาตรฐานการบัญชีที่ระบุเกี่ยวกับวิธีการบัญชีสำหรับเงินลงทุนที่ปรากฏในงบการเงินของกิจการ รวมทั้งการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

เงินลงทุน หมายถึง ทรัพย์สินของกิจการที่ถือไว้เพื่อให้ได้รับประโยชน์ในรูปของรายได้ (เช่น ดอกเบี้ย ค่าสิทธิ เงินปันผลหรือค่าเช่า) หรือกำไรส่วนทุนหรือประโยชน์อื่นที่เกิดจากความสัมพันธ์ทางการค้า ยกเว้นรายการต่อไปนี้ไม่ถือเป็นเงินลงทุน

- สินค้าคงเหลือ
- ทรัพย์สินถาวร (มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 การบัญชีเกี่ยวกับเงินลงทุน)

การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับเงินลงทุน มีรายละเอียดค่อนข้างมาก เนื่องจากลักษณะการลงทุนมีหลากหลายประเภทตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 กำหนดแนวทางไว้ดังนี้

1. นโยบายการบัญชีที่เกี่ยวข้อง
 - 1.1 การกำหนดราคาตามบัญชีของเงินลงทุน และ
 - 1.2 การปฏิบัติทางบัญชีเกี่ยวกับส่วนเกินทุนจากการตีราคาเพิ่มเมื่อมีการขายเงินลงทุนซึ่งเคยตีราคาเพิ่มไว้
2. จำนวนเงินซึ่งมีนัยสำคัญที่แสดงรวมอยู่ในรายได้จากการลงทุน
 - 2.1 ดอกเบี้ย ค่าสิทธิ เงินปันผล และค่าเช่าจากเงินลงทุน
 - 2.2 กำไรและขาดทุนจากการจำหน่ายเงินลงทุน
 - 2.3 การเปลี่ยนแปลงในราคาของเงินลงทุน อันได้แก่ กำไรหรือขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้น
3. ราคาตลาดของหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด
4. ข้อจำกัดที่สำคัญเกี่ยวกับการที่จะขายเงินลงทุน หรือเกี่ยวกับการส่งเงินรายได้ และเงินที่ได้รับจากการจำหน่ายเงินลงทุนออกนอกประเทศ
5. สำหรับเงินลงทุนระยะยาวที่แสดงไว้ตามราคาที่ตีขึ้นใหม่
 - 5.1 นโยบายเกี่ยวกับความถี่ในการตีราคาใหม่
 - 5.2 วันที่ตีราคาใหม่ครั้งล่าสุด

5.3 หลักเกณฑ์ในการตีราคาใหม่ และการที่ราคานั้นกระทำโดยผู้ประเมินราคา
ภายนอกกิจการหรือไม่

6. การเปลี่ยนแปลงและลักษณะของการเปลี่ยนแปลงในบัญชีส่วนเกินทุนจากการตีราคาเพิ่มที่เกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชี
7. ในกรณีที่การถือครองเงินลงทุนเป็นธุรกิจหลักของกิจการ ให้แสดงด้วยการ
จำแนกเงินลงทุนต่างๆ ของกลุ่มเงินลงทุนนั้น

นอกจากนี้ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 ยังแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าเพื่อให้ผู้
ใช้งบการเงินมีความเข้าใจมากขึ้น ควรเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมดังนี้

1. จำแนกเงินลงทุนระยะยาวแยกตามประเภทของเงินลงทุน
2. ราคายุติธรรมของเงินลงทุนที่ไม่อยู่ในความต้องการของตลาดที่ประเมินราคา
โดยกรรมการบริษัท
3. วิธีการประเมินราคาที่ใช้เพื่อเปรียบเทียบกับราคาทุน (ถ้าสามารถทำได้) ของเงิน
ลงทุนที่ไม่อยู่ในความต้องการของตลาด
4. จำนวนส่วนเกินทุนจากการตีราคาเพิ่มที่เป็นส่วนของเงินลงทุนที่ได้จำหน่ายไป
ในระหว่างปี หรือส่วนที่ได้แปลงสภาพไปเป็นทุนเรือนหุ้น และ
5. รายละเอียดเกี่ยวกับเงินลงทุนเฉพาะราย ที่มีสัดส่วนเป็นสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับสินทรัพย์รวมของกิจการ

จากผลการศึกษาการเปิดเผยข้อมูลการบัญชีเงินลงทุน พบว่ามีกิจการเพียง 24 ราย
ที่มีการลงทุน ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 3-12 : การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับเงินลงทุน (หน่วย : ร้อยละ)

รายการ	มี	ไม่มี	รวม
ชื่อบัญชีและจำนวนเงิน	100.0	-	100.0
รายได้จากการลงทุน	100.0	-	100.0
ข้อจำกัด	14.3	85.7	100.0

การเปิดเผยข้อมูลเงินลงทุนแยกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนของนโยบายบัญชี และส่วนรายละเอียดเพิ่มเติมของบัญชีเงินลงทุน มีการเปิดเผยเกี่ยวกับรายได้จากการลงทุนอย่างชัดเจน และมีเพียง รั้อยละ 14.3 เปิดเผยเกี่ยวกับข้อจำกัด ส่วนรายละเอียดอื่นๆ ที่กำหนดในมาตรฐาน ฉบับที่ 17 ไม่มีการแสดงในงบการเงิน

เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้าและเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงิน

– มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้าและเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงินเป็นมาตรฐานที่กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่สำคัญ 2 เหตุการณ์ คือ เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้าและเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงิน

เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้า หมายถึง สภาพหรือสถานการณ์หรือเหตุการณ์บางอย่างอันอาจจะมีผลทำให้เกิดกำไรหรือขาดทุนแก่กิจการ ซึ่งผลสุดท้ายที่จะเกิดขึ้นอยู่กับเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างในอนาคตว่าจะเกิดขึ้นหรือไม่

เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงิน หมายถึง เหตุการณ์ทั้งที่ดีและไม่ดี ที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่ในงบดุล แต่ก่อนวันที่ออกงบการเงิน เหตุการณ์เหล่านี้มี 2 ประเภท คือ

1. เหตุการณ์ที่ให้หลักฐานเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาวะการณของรายการที่ปรากฏอยู่แล้ว ณ วันที่ในงบดุล
2. เหตุการณ์ซึ่งแสดงถึงภาวะการณที่มีผลต่อรายการที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่ในงบดุล (มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้าและเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงิน)

มาตรฐานการบัญชี ฉบับนี้กำหนดแนวทางการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ทั้งสองไว้ดังนี้

1. การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นในภายหน้า
 - 1.1 ลักษณะของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้า
 - 1.2 ปัจจัยของความไม่แน่นอนต่างๆ ซึ่งอาจกระทบผลที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต
 - 1.3 ประมาณจำนวนผลกระทบทางการเงิน หรือถ้าประมาณไม่ได้ก็ให้ระบุว่าไม่สามารถประมาณจำนวนผลกระทบทางการเงินได้

2. การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงิน

2.1 ลักษณะของเหตุการณ์

2.2 ประมาณผลกระทบทางการเงินหรือคำอธิบายว่าไม่สามารถประมาณผลกระทบทางการเงินได้

จากผลการศึกษาการเปิดเผยข้อมูลเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้าและเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงินมีน้อยมากเพียง 13 ราย จากกลุ่มตัวอย่าง 307 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.2 เมื่อศึกษารายละเอียดเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 3-13 : การเปิดเผยข้อมูลเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้าและเหตุการณ์

ภายหลังวันที่ในงบการเงิน

(หน่วย : ร้อยละ)

รายการ	มี	ไม่มี	รวม
ลักษณะเหตุการณ์	100.0	-	100.0
ปัจจัยความไม่แน่นอน	15.4	84.6	100.0
ประมาณการ	69.2	30.8	100.0

จากตารางที่ 3-13 แสดงให้เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้าและเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงิน จะเน้นการอธิบายลักษณะของเหตุการณ์ บางกิจการให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับมูลค่าของเหตุการณ์ในลักษณะประมาณการ แต่ไม่ค่อยระบุถึงปัจจัยความไม่แน่นอน

สินค้าคงเหลือ

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31 สินค้าคงเหลือเป็นมาตรฐานการบัญชีฉบับใหม่ที่มาแทนมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 22 เป็นมาตรฐานที่กำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับสินค้าคงเหลือตามระบบวิธีต้นทุนเดิม ซึ่งจะครอบคลุมการพิจารณาต้นทุนและการบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในเวลาต่อมา รวมทั้งรายการลดราคาสินค้าคงเหลือลงให้เท่ากับมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ นอกจากนี้ ยังให้แนวทางวิธีการคำนวณต้นทุนเพื่อใช้ในการคำนวณราคาทุนของสินค้าคงเหลือ

สินค้าคงเหลือ หมายถึง ทรัพย์สินที่มีตัวตน ซึ่ง

(ก) มีไว้เพื่อขายตามลักษณะการประกอบธุรกิจโดยปกติ หรือ

(ข) อยู่ในระหว่างกระบวนการผลิตเพื่อให้เป็นสินค้าสำเร็จรูปเพื่อขาย หรือ

(ค) มีไว้เพื่อใช้ในการผลิตสินค้าหรือบริการเพื่อขาย (มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 3 สินค้าคงเหลือ)

การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าคงเหลือตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ประกอบด้วย

1. นโยบายการบัญชี เกี่ยวกับวิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือและวิธีที่ใช้คำนวณราคาทุน
2. ราคาตามบัญชีของสินค้าคงเหลือแต่ละประเภทจำแนกตามความเหมาะสมของแต่ละกิจการ และราคาตามบัญชีรวม
3. ราคาตามบัญชีรวมของสินค้าคงเหลือที่แสดงในราคามูลค่าสุทธิที่จะได้รับ
4. มูลค่าสินค้าที่ปรับเพิ่มขึ้นจากราคาที่เคยลดลง ซึ่งได้รับรู้เป็นรายได้ของงวด
5. เหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ทำให้ราคาสินค้ากลับเพิ่มขึ้น
6. ราคาตามบัญชีของสินค้าคงเหลือที่ใช้เป็นประกันหนี้สิน

จากการศึกษาการเปิดเผยข้อมูลสินค้าคงเหลือ จำนวน 307 ราย พบว่ามีการระบุชื่อบัญชีและจำนวนเงินของสินค้าคงเหลือ ส่วนการเปิดเผยข้อมูลสินค้าคงเหลือตามแนวมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 3-14 : การเปิดเผยข้อมูลสินค้าคงเหลือ (หน่วย : ร้อยละ)

รายการ	มี	ไม่มี	รวม
ชื่อบัญชีและจำนวนเงิน	100.0	-	100.0
รายละเอียดของสินค้า	42.3	57.7	100.0
หลักเกณฑ์การตีราคาสินค้า	20.5	79.5	100.0

จากตารางที่ 3-14 การเปิดเผยข้อมูลสินค้าคงเหลือในรูปแบบของชื่อบัญชีและจำนวนเงิน นอกจากกิจการร้อยละ 42.3 เปิดเผยรายละเอียดของสินค้าประกอบด้วยสินค้าอะไรบ้าง มูลค่าเท่าใด และกิจการร้อยละ 20.5 เปิดเผยเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การตีราคาสินค้า เช่น ราคาถัวเฉลี่ย เข้าก่อนออกก่อน เป็นต้น

สรุป

งบการเงิน เป็นแหล่งข้อมูลทางการเงินที่สำคัญ ซึ่งงบดุลจะแสดงถึงฐานะของกิจการ ณ. วันใดวันหนึ่ง และงบกำไรขาดทุน จะแสดงถึงผลการดำเนินงานของกิจการสำหรับงวดเวลา ดังนั้น คุณภาพของข้อมูลงบการเงินที่ดีควรมีการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลที่ถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชี ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้งบการเงิน อันประกอบด้วยเจ้าของกิจการ นักลงทุน ผู้บริหาร และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกิจการเชื่อถือ และใช้ข้อมูลทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินในที่นี้ เป็นการวิเคราะห์ภาพรวมของงบการเงิน มิได้มุ่งเน้นเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ดังนั้นตัวอย่างในการวิเคราะห์แต่ละเรื่องอาจมีความแตกต่างกัน เนื่องจากมีรายการธุรกิจเฉพาะบางรายการที่จะไม่เกิดขึ้นกับธุรกิจทุกราย

การวิเคราะห์ข้อมูลนำมาตรฐานการบัญชีมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ ปัจจุบันมาตรฐานการบัญชีมีทั้งหมด 31 ฉบับ แต่คณะผู้วิจัยนำมาตรฐานการบัญชีมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์เพียง 15 ฉบับ ประกอบด้วย ข้อสมมติทางบัญชี นโยบายการบัญชี รายการพิเศษ การเปลี่ยนแปลงทางบัญชี กำไรต่อหุ้น การรับรู้รายได้ การบัญชีสำหรับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ การบัญชีค่าเสื่อมราคา หนี้สงสัยจะสูญและหนี้สูญ การบัญชีสำหรับหลักเกณฑ์ในความต้องการของตลาด การเปิดเผยข้อมูลของกิจการที่เกี่ยวข้อง สิทธิประโยชน์เวียนและหนี้สินหมุนเวียน การบัญชีเกี่ยวกับเงินลงทุน เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในภายหลังและเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงิน และสินค้างเหลือ